

บันทึกการค้นพบวัตถุโบราณ

วันเสาร์ที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ด้วยเวลาประมาณ ๑๕.๓๐ น. กระผมและน้องได้ออกมาสำรวจวัตถุโบราณที่เคยขุดค้นพบเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ณ ถ้ำที่เรียกกันว่า “ถ้ำน้ำสังเมียน” ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับวัดถ้ำแสงเพชร (ถนนสายบ้านคลองใหญ่ - บ้านหนองงูเห่า) ติดกับที่ดินของเอกชนปรากฏว่าวัตถุโบราณเหล่านั้นยังถูกรักษาไว้ที่เดิมในสภาพเรียบร้อย จากนั้นจึงออกมาสำรวจบริเวณที่เคยพบอีกครั้ง ทำการขุดค้นในบริเวณดังกล่าวก็จะพบได้เพิ่มเติมอีกจำนวนหนึ่งเป็นเศษของกระดูกสิ่งมีชีวิต เช่น ฟัน กระดูกส่วนต่างๆ เป็นต้น ดังภาพ

นอกจากส่วนของกระดูกที่พบแล้วนั้นก็ยังมีพบวัตถุโบราณที่สำคัญว่าการค้นพบในทุกๆ ครั้งคือ เศษภาชนะดินเผาหม้อสามขา และหินที่มีลักษณะคล้ายเครื่องมือหิน พบในส่วนของขาหนึ่งชิ้นที่มีสภาพสมบูรณ์พร้อมกับเศษหม้ออีกจำนวนหนึ่งด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและเป็นที่น่าสนใจกับการค้นพบครั้งนี้อย่างยิ่ง ซึ่งก่อนหน้านี้กระผมเองได้ตั้งข้อสันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดีแห่งนี้ ที่ได้ค้นพบชิ้นส่วนของหม้อนั้น น่าจะเป็นส่วนของหม้อสามขา ซึ่งในครั้งนี้เมื่อพบหลักฐานเพิ่มเติมที่มีลักษณะสมบูรณ์มากขึ้นจึงเป็นที่แน่ใจได้ว่าเป็นหม้อสามขาจริง ตามข้อสันนิษฐาน ดังภาพซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุโบราณที่เป็นภาชนะที่พบในครั้งนี้

บริเวณที่พบเป็นถ้ำที่คิดว่าสามารถเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ได้ ลักษณะถ้ำเป็นเพิงที่กันแดดกันฝนได้ดี ปากถ้ำหันหน้าไปทางทิศใต้ และทิศตะวันตก อีกทั้งทางบริเวณทิศเหนือของถ้ำแห่งนี้ก็มีลำธารไหลผ่านซึ่งด้วยปัจจัยดังกล่าวก็เหมาะสมที่จะตั้งถิ่นฐานที่พักหรือสรุปได้ว่าปัจจัยของอาณาบริเวณถ้ำแห่งนี้เอื้อต่อการใช้เป็นที่ดำรงชีพของมนุษย์ได้ ซึ่งก็ได้บันทึกภาพลักษณะทั่วไปของบริเวณดังกล่าวไว้ดังภาพ

กล่าวย้อนถึงการขุดค้นพบวัตถุโบราณในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้นแรกเริ่มจากการเที่ยวเดินเล่น เดินศึกษาธรรมชาติกับครอบครัว และมีอยู่ครั้งหนึ่งที่มีน้ำซึ่งทำงานรังวัดเอกชนได้เข้ามาซื้อผลผลิตทางการเกษตร ได้ชักชวนกันไปเที่ยวบริเวณถ้ำดังกล่าว น้ำผู้ชายได้สังเกตเห็นเศษหม้อดินเผาเล็กๆในบริเวณถ้ำ น้ำก็บอกว่าเป็นวัตถุหม้อโบราณ ซึ่งเดิมกระผมเองมีความคิดไปทางด้านอนุรักษ์ธรรมชาติ (ป่า ภูเขา ต้นน้ำ) มา ก ก ว่า เมื่อทราบว่าที่พบนั้นเป็นวัตถุโบราณก็เริ่มคิดด้วยเหตุผลที่ว่าน่าจะมีสิ่งอื่นๆที่มากกว่าที่ได้พบครั้งนี้

ปี น แ น

ประกอบกับการที่กระผมเองได้รับฟังคำบอกเล่าจากปู่ย่าและพ่อมารว่าในภูเขาลูกเดียวกันนี้จะมีถ้ำที่มีภายในกว้างมาก และได้เคยพบสิ่งโครงกระดูกของสิ่งมีชีวิตอยู่ด้วย ในส่วนของปู่ที่ได้เล่าว่าบริเวณดังกล่าวเป็นป่าช้าเก่าทางทิศตะวันออกของภูเขาลูกนี้มีการทำฌาปนกิจศพด้วยการฝังบ้าง เผาบ้าง ก้างบนต้นไม้บ้าง แล้วนำเอากระดูกใส่หม้อไปที่ไว้บริเวณถ้ำดังกล่าวซึ่งเป็นเพียงข้อสันนิษฐานเบื้องต้นในการบอกกล่าวของปู่ต่อการขุดค้นพบวัตถุโบราณครั้งนั้น

หลังจากนั้นมาด้วยความสนใจจึงได้มากับน้องๆ ออกเดินสำรวจขุดค้นบริเวณพื้นดินราบๆ และบริเวณแถบหลุมหรือตามซอกหิน ก็พบชิ้นส่วนวัตถุโบราณมากมายทั้งที่เป็นภาชนะและกระดูกซึ่งก็ได้รวบรวมใส่ถุงเอาไว้แล้วเก็บรักษาเอาไว้ ณ ที่นั้น และได้ประมวลภาพของวัตถุโบราณที่พบครั้งนั้น ดังภาพ

ภูเขาหน้าสังเมียน (พบวัตถุทางถ้ำด้านทิศตะวันตก)
กุฎิพระวัดถ้ำแสงเพชร